

Ficha artística

Elenco (por orde alfabética)

Ánxela Blanco | Areta Bolado | Olga Cameselle | Mercedes Castro
Raquel Espada | Anabell Gago | Atenea García | Andrea Quintana
María Roja | Laura Villaverde

Agradecimentos

Á familia Baamonde, a David Barreiro, María Méndez, Yessi e María Alonso.

A todas as persoas que fan posible o programa do CDG de apoio á dramaturxia galega contemporánea DramatUrxente, con especial mención á Asociación Galega de Dramaturxia DramaturGAL; ao coordinador do grupo de traballo Dramaturxa, Manuel Lourenzo; ás autoras e autores integrantes do grupo (xunto con Esther F. Carrodeguas e Roi Vidal Ponte): Lois Blanco, Ana Carreira, Santiago Cortegoso, Eva Ferreira, Gloria Rico, Ernesto Is, Zé Paredes, AveLina Pérez, Marta Pérez e Rosa Puga Davila; e a Cristina Domínguez e Xron pola súa colaboración.

Equipo artístico Textos

Esther F. Carrodeguas
e Roi Vidal Ponte. Coa letra da canción
Teknotrafikante [Farloppo ma non troppo]
de Os Papaqueños

Escenografía Vestuario Caracterización Iluminación Música orixinal e adestramento vocal

Marta Pazos
Saturna
Esther Quintas
Wilma Moutinho
Ailén Kendelman. Coas cancións: *Himno de Galicia*,
letra de Eduardo Pondal e música de Pascual Veiga;
Café Bar Sovia e *Let's go little horse* de Fanfarria
Taquikardia; e *La Guillotina* de Reveriano Soutullo
e Juan Vert, interpretada pola Banda de Música
Xuvenil de Xinzo baixo a dirección de Juan Carlos
Díaz Álvarez

Coreografía e movemento escénico

Maria Cabeza de Vaca
Rosa Moledo
Mago Teto
Carmen Triñanes

Asesoría lingüística Asesoría de maxia Asistencia de escenografía Asistencia de música Asistencia de dirección Asistencia de producción

Maria Alonso
Iria Azevedo
Hugo Torres

Realizaciones

Equipo técnico do CDG
Equipo técnico do CDG
Tamara Andrés (Gáliz)
Miramemira

Vestuario Caderno pedagóxico Fotografía e vídeos Ilustración Diseño gráfico

Blanca Millán
Trisquelia

Neorretranca e posmorriña Gena Baamonde

Neorretranca e posmorriña, dúas pezas sobre un mesmo sentir, caras diversas sobre unha mesma inquietanza. A identidade galega como concepto inaprensible, como acción non rematada, como busca incesante. A cultura, a lingua, a escrita, hábitos e prácticas sociais, tradicións e mitos propios. Memoria compartida inzada de símbolos que ás veces non reconocemos como nosos, que interpelan a imaxinación dunha comunidade non sempre en sintonía.

Neorretranca no punto de mira. Ironía e humor negro acompañado dunha crítica irreverente e a sensación de ter chegado a un punto de inflexión no camiño, onde hai que soltar lastre, onde hai que deixar atrás certos símbolos, algunas certezas con apariencia de verdade que xa non lle acaen a case ningúen. Namentres, *Posmorriña* no horizonte, imaxinación dunha Galicia posible que aínda non coñecemos e que, así e todo, non deixamos de estrañar. Saudades dun territorio aberto e por explorar.

Fantasia nº 5 en sol ou non de Esther F. Carrodeguas e *Boisaca ou a divina desgraza* de Roi Vidal Ponte, componentes inseparables dunha andaina que comeza co reto de entender Galicia más alá dos tópicos, de explorar diversas caras dunha mesma moeda e, a un tempo, diversos camiños da creación escénica. Punto de partida en diálogo cun equipo creativo en continua escuta que, no proceso de ensaios, acaba por construir unha nova proposta dende un punto de vista crítico. Un elenco e un equipo formado por mulleres con perfís moi diversos, con puntos de vista moitas veces silenciados.

Fantasia nº 5 en sol ou non, sinfonía aberta ao xogo escénico, catálogo-secuencia de múltiples imaxes dunha terra por facer. *Collage*, onde as pezas non encaixan, nin así se pretende, só conviven nunha partitura a espera de ser tocada. Fantasía ao Carrodeguas, danza da loita cotiá, unha imaxe que se repite, poñer edificios enormes onde había natureza, unha montaña de roupa de todas as historias de Galicia, anacos dunha terra en venda. Sabedoras de que non imos cambiar o mundo do teatro con esta matanza.

Boisaca ou a divina desgraza, humor negro en cementario turístico nun tour completo polos límites da vida. Unha vixxe polo alén, un paseo polos alicerces dun teatro institucional con asentos incómodos, festa gastronómica, minifundismo atávico e o tellado a picos de romper. Personaxes debuxados de migallas da memoria colectiva. Gargalladas caricaturescas. Sucesión de escenas nun limbo de identidades.

Aquí somos así, fantasía e desgraza, en sol ou non.

P.D. Dédico este espectáculo a Dorotea Bárcena, actriz, dramaturga, directora, feminista e pioneira do teatro galego.

Xacobeo 2021

centro dramático galego

C D G

CENTRO DRAMÁTICO GALEGO
SALÓN TEATRO
T. +34 881 867 229
Despacho de billetes 881 867 223
www.centrodramatico.gal
www.agadic.gal

cdg.salonteatro
 cdg.salonteatro
 centrodrdramatico

XUNTA DE GALICIA

*Chamámoslle país, pero non pasamos de ser
unha campaña publicitaria,
unha festa gastronómica,
un suicidio colectivo.*

Roi Vidal Ponte
Boisaca ou a divina desgraza

Centro Dramático Galego

Dirección Fefa Noia

Producción Francisco Veiga

Secretaría de dirección Manuela Domínguez

Administrativa María José Varela

Axudante de producción Laura Hevia

Xestión Manuela González

Prensa Ana Rosales e Ana Miragaya (Agadic)

Publicacións Marcelina Calvo e Alberto Santamaría (Agadic)

Equipo técnico

Técnico de iluminación Juanjo Amado

Asistente de Biqui Cabado

iluminación

Técnicos de son Antonio G. Budío e Guillermo Vázquez

Salvador Forján

Encargado estructura
escénica

Tremoñas

Antonio Mayo, Óscar Ortega, Xaquín Rei, René Rodríguez, Suso Rodríguez e Elixio Vieites

Juan Carlos Pacios

Fernando Rodríguez

Maria Negrera

Marisol Pérez

Auxiliar de imaxe e son

Encargado de talleres

Xastra

Limpeza

UNHA PRODUCIÓN DO CENTRO DRAMÁTICO GALEGO

NEO RETRANCA E POS MORRIÑA

de Esther F. Carrodeguas e Roi Vidal Ponte,
dirixida por Gena Baamonde

XUNTA DE GALICIA